

XV. Međunarodni kongres »Pueri Cantores«

Od 28. prosinca 1974. do 1. siječnja 1975. održavao se je u Rimu XV. međunarodni kongres Pueri Cantores.

Kao međunarodna organizacija Pueri Cantores postoje već skoro pedesetak godina. Osnovao ih je francuski svećenik Msgr. Mailliet i bio je njihov prvi dugogodišnji predsjednik. Njega je naslijedio Msgr. Romita, a ovoga, prije dvije godine, sadašnji — Msgr. Roucairol.

Prvi međunarodni kongres održan je u Parizu 1947., slijedeća četiri održana su u Rimu, zatim 1953. u Kölnu, 1958. u Lourdesu, 1963. u Madridu, 1967. u Rimu, 1970. u Würzburgu, 1972. u Bois-le-Duc i ovaj XV. opet u Rimu.

Bila je sretna zamisao da se međunarodnim kongresom Pueri Cantores u Rimu započne Sveta godina. Došli su sa svih strana svijeta, izuzevši zemlje sa socijalističkim državnim uređenjem. Deset tisuća dječaka i djevojčica dali su tih dana poseban pečat Rimu. Deset tisuća njih i još koja tisuća pratnje: svećenici, zborovođe, roditelji te braća i sestre. Za same male pjevače, i za sve koji su se s njima susreli, ostat će ti dani u nezaboravnom sjećanju.

Program kongresa odvijao se ovako:

U petak 27. prosinca oživili su Asiz; naime, u glavnoj bazilici sudjelovali su na pontifikalnoj misi na kojoj su izveli melodije gregorijanskog korala i klasične polifonije, a za vrijeme pričesti pjevali su božićne pjesme raznih naroda.

Ceremonija otvaranja kongresa bila je u bazilici sv. Petra u Rimu 28. XII. Najprije je sve nazočne pjevače i one koji su s njima došli pozdravio na francuskom jeziku (i inače se je sav govorni dio odvijao na francuskom jeziku) predsjednik međunarodnog udruženja Pueri Cantores Msgr. Roucairol, a onda su u ostalom dijelu ceremonije sami dječaci izveli nekoliko skladbi klasičnog repertoara.

Istoga dana navečer na državnom konzervatoriju Santa Cecilia bilo je službeno otvaranje kongresa na kojem je opet o povijesti pokreta, o važnosti ovog kongresa u okviru i pod geslom Svete godine govorio predsjednik Msgr. Roucairol. Tom zgodom bili su nazočni svi nacionalni predsjednici, predstavnici grada Rima i izabrana publika. Matični zbor ovoga pokreta i mezimče ovoga kongresa La croix de bois održao je nakon govora koncert. Ostat će nam u nezaboravnom sjećanju izvedba skladbe od M. Landowskog: Maman, me permets-tu? Program te večeri sastojao se je uglavnom od djela modernih skladatelja.

Sutradan u nedjelju razišli su se mali pjevači po župama Rima i po nacionalnim crkvama. Navečer, u velikoj isusovačkoj crkvi svetog Ignacija koja je bila dupkom puna, upravo prepuna, održan je koncert pod naslovom Concerto delle Nazioni. Počelo je u devet sati i trajalo skoro do pola noći. Nastupili su zborovi iz trinaest zemalja, s repertoarom uglavnom klasične polifonije.

U ponedjeljak navečer, 30. XII., u nekadašnjoj kartuzijanskoj crkvi, a sada u bazilici Santa Maria degli Angeli održan je drugi javni koncert Concerto degli Noels — koncert Božićâ. Tu smo čuli najrazličitije jezike, i više, osjećali smo dušu pojedinih naroda. Toliki jezici, a nijedan slavenski?! Zapravo, jedan francuski zbor izveo je za »bis« slovačku božićnu pjesmu **Isus naš dragi**, što se i kod nas pjeva. Na ovom koncertu mali Austrijanci pokazali su visoki nivo muziciranja.

Pljeskali smo im dugo; pa mali Španjolci u narodnim nošnjama, crnomanjasti Brazilci. Veoma su simpatični bili, jer su bili najmanji, mali Amerikanci. I taj je koncert završio pred samu ponoć.

Ipak je vrhunac svega bio Papina misa na Novu godinu u bazilici sv. Petra. Deset tisuća probranih i dobro izvježbanih pjevača pjeva u isto vrijeme. Možemo li si to predstaviti? Bilo da smo bili prisutni u sv. Petru, bilo da smo pratili preko televizije ili radija, bio je to neponovljivi doživljaj. Andeoski glasići i glasovi ispunjali su svaki kutak ogromne crkve. Intonacija je od početka do kraja bila odlična; pjevali su začuđujuće složno kao da ih je desetak. Repertoar je na tom papinskom pontifikalu bio ovaj:

Bach, Tu es Petrus
Introit Da pacem (koral)
Kyrie XVI.; Lassus, Kyrie (četverglasni)
Gloria mise De angelis
Antifona Docebit mites (koral)
Aleluja iz mise Da pacem; fauxbourdon za četiri glasa
Credo III.; J. des Pres, Et incarnatus est
Molitva vjernika pjevana na više jezika
Ofertorij: Gallus, Resonet in laudibus
Sanctus (koral)
Pater noster (koral)
Agnus Dei (koral)
Antifona za Communio: Beati pacifici (koral); Victoria, O Magnum; Pretorius, Et natus est Emmauel
Finale iz Bachove 140. kantate Gloria.
Tom misom pozdravili su Svetog Oca i Rim, a onda se međusobno pozdravili sa »Au revoir — Do viđenja!«

Bili su to dani prebogati. Cijelo vrijeme čovjek intimno priželjkuje: kad bi nešto takvo, makar i u skromnijem obliku, bilo negdje u Hrvatskoj!

Petar Zdravko Blajić

Solange Corbin

19. rujna 1973. umrla je u Parizu francuski muzikolog Solange Corbin. Rođena je 5. travnja 1903. g. u Vorlyu (Cher). Doktorirala je 1957. g. dizertacijama »La notation neumatique dans les quatre provinces lyonnaises« i »La déposition liturgique du Christ«. Od 1957. predaje na Sorboni, a od 1958. je i direktorica IV. sekcije nauka na »L'École Pratique des Hautes Études«. Od 1961. godine predaje i na fakultetu sveučilišta u Poitiersu. Svojim predavanjima i spisima mnogo je doprinijela upoznavanju povijesti kršćanskog pjevanja, a posebno crkvene glazbe na Zapadu. Napose je značajan njezin doprinos u tom smislu knjiga »L'Église à la conquête de sa musique« objelodanjena 1960. godine. Upravljala je izdavanjem »Répertoire de manuscrits médiévaux contenant des notations musicales« i »Cantillations dans les manuscrits des poètes latins«. U postkoncilskoj liturgijskoj glazbi mnogo je zapažena i aktualna radnja »La cantillation des rituels latins«.

A. M.